

SANEMOT NESATRICINĀMU VALSTĪBU

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ebr 12:18–29; 2Moz 32:32; Dan 7:9, 10, 13–22; Hag 2:6–9, 20–22, Ps 15:5; Ps 16:8; Ebr 13:15, 16.

ATMIŅAS PANTS:

“Tāpēc, saņemot nesatricināmu valstību, būsīm pateicīgi. Tā mēs Dievam patīkami kalposim, ar bijību un bailēm” (Ebr 12:28).

Panti, ko mēs pētīsim šajā nedēļā, – Ebr 12:18–29 – ir vēstules kulminācija, un tie ir kā kopsavilkums tās galvenajai domai, atkārtojot to, ar ko tā sākās: Dievs ir runājis uz mums Sava Dēla personā, un mums ir jāpievērš Viņam uzmanība (Ebr 1:1, 2; Ebr 12:25). Jēzus apraksts Ebr 12:22–24 ir kā konspekts vēstules apgalvojumiem par Viņu: Jēzus ir jaunās derības Starpnieks, un Viņa asinis nodrošina ticīgajiem glābšanu. Viņa priesterīgā un ķēnišķīgā kalpošana mūsu labā ir Debesu pulku svinību iemesls. Un, visbeidzot, Ebr 12:25–29 satur pēdējo un spēcīgāko apgalvojumu: Dieva tiesa tuvojas. Tā atnesīs iznīcību Viņa ienaidniekiem, bet attaisnošanu un valstību Viņa tautai (Ebr 12:28, 29).

Nobeigums vēlreiz apliecina, cik svarīgi bija Jēzus sasniegumi pie krusta, un pievērš ticīgos Jēzus uzvarai Otrās nākšanas laikā. Pāvils izmantoja Dan 7. nodaļas salīdzinājumus, lai atgādinātu lasītājiem, ka Jēzus ir saņēmis valstību no Dieva, Tiesneša (Dan 7:9–14), un arī līdzdalīs Savu valstību ar ticīgajiem, “Visaugstā svētajiem”, kas to iemantos uz mūžīgiem laikiem (Dan 7:18).

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 19. martā.

Jūs esat atnākuši uz Ciānas kalnu

Izlasi Ebr 12:22–24. Ko Pāvils šeit apraksta? _____

Vēstule ebrejiem apstiprina, ka mēs esam atnākuši uz Ciānas kalnu un piedalāmies lielās svinībās. “Bet jūs esat tuvojušies Ciānas kalnam un dzīvā Dieva pilsētai, debesu Jeruzalemei un eņģeļu neskaitāmiem pulkiem, svētku sapulcei” (Ebr 12:22). Mēs esam atnākuši ticībā savam pārstāvim Jēzum. Šajās svinībās mēs atrodam neskaitāmus eņģeļu pulkus, pašu Dievu un Jēzu, kas ir svinību centrā. Mēs nākam kā daļa no “debesīs pierakstīto pirmdzimto draudzes” (Ebr 12:23). Mūsu vārdi ir rakstīti Debesu grāmatās, kur ir uzskaitīti Dieva ļaudis (2Moz 32:32, Ps 56:8, Dan 12:1, Mal 3:16, Lk 10:20, Atkl 13:8, Atkl 17:8).

Mēs esam pirmdzimtie, jo dalāmies Pirmdzimtā Jēzus mantojumā (Ebr 1:6). Tāpēc mēs neesam atnākuši kā viesi, bet kā pilsoņi (salīdziniet ar Fil 3:20). Mēs arī esam aprakstīti kā “pilnību sasniegušo taisno gari” (Ebr 12:23). Šis izteiciens ir tēlainis izteiksmes līdzeklis, kurā mūsu cilvēciskās dabas dimensija ir apzīmēta kā viens veselums. Tas ir analogs izteicienam “garu Tēvs” (Ebr 12:9), kas attiecas uz Dievu kā Tēvu mums visiem – cilvēkiem, kas ir garīgi pēc savas būtības.

Svētku sanāksmē svin Jēzus ķēnišķās valdīšanas un jaunās derības sākumu. Vēstulē ebrejiem Ciānas kalns ir vieta, kur visi šie pasākumi notiek. (Ps 2:6, 7; Ps 110:1, 2; Ps 102:21–27).

Ciānas kalns ir arī vieta, kur Dēls ir iecelts par “priesteri mūžīgi” (Ebr 5:6), kas ir citāts no Ps 110:4. Saskaņā ar Ps 110 Dēla iecelšana par Augsto Priesteri arī notiek uz Ciānas kalna (Ps 110:2). Visbeidzot, Vēstule ebrejiem saka, ka Jēzus priesterības uzsākšana iezīmē arī jaunās derības sākumu (Ebr 7:11–22). Tādējādi Ciānas kalns ir arī vieta, kur tiek ratificēta jaunā derība. Ebr 12:22–24 tātd apraksta svētku sanākumi, kas notiek Debesīs, Jēzum tur nonākot.

Kādā īpašā veidā mēs varam savā dzīvē un kalpošanā svinēt Jēzus priesterīgās kalpošanas un jaunās derības realitāti? Kāpēc prieks par šo lielo patiesību tik lielā mērā nostiprina ticību? _____

Jūs esat atnākuši pie Dieva, visu Tiesneša

Izlasi Ebr 12:23. Ja šīs ir svinības, tad kāpēc Dievs ir aprakstīts kā tiesnesis? Kā tiesnesis var būt daļa no svinībām vai arī svinību iemesls? Izlasi arī Dan 7:9, 10, 13–22. _____

Svinības, kas aprakstītas Ebr 12:22–24, netieši norāda uz nākotnes tiesu. Dievs, tiesnesis, ir sēdes vadītājs, tiek izmantotas grāmatas, un gala iznākums šai nākotnes tiesai no grāmatām ir tāds, ka Dieva ļaudis saņem valstību (Ebr 12:28).

Šī aina atsauc atmiņā lielo pirmsadventes tiesu, kas aprakstīta Dan 7. nodaļā, kur attēlota tiesas aina. Dievs, “Laiku Vecais” (Dan 7:9), sēž uguns tronī, un ap viņu ir “desmit tūkstoši reiz desmit tūkstoši” eņģeļu (Dan 7:10). Grāmatas tiek atvērtas (Dan 7:10), un tiesa tiek spriesta par labu “Visaugstā svētajiem”, kas tad “iemantos valstību” (Dan 7:22).

Līdzīgi Ebr 12:22–29 apraksta tiesas ainu Ciānas kalnā, Debesu Jeruzalemē, kur Dievs, “visu Tiesnesis”, atrodas “tūkstošu tūkstošiem” eņģeļu apņemts. Šī aina arī ir ugunīga (Ebr 12:29). Tā ietver grāmatas, jo svētie tajās ir reģistrēti (Ebr 12:23, ESV), kas svētajiem nozīmē labvēlīgu tiesas spriedumu.

Jēzus ir ainas centrā (Ebr 12:24). Ebr 2. nodaļā Viņš bija aprakstīts kā Cilvēka Dēls, kas “kronēts ar slavu un godu” pēc tam, kad bija baudījis “nāvi” mūsu labā (Ebr 2:9). Saskaņā ar Ebr 2:10 “cilvēka dēls” (sk. Ebr 2:6) cieta, lai Viņš varētu vest “daudzus dēlus godībā” (ESV); tas ir, lai ticīgie arī varētu tikt “kronēti ar slavu un godu”. Pateicoties jaunās derības svētībām (Ebr 12:22–24), “Dēls” nu ir aizvedis ticīgos uz Ciānu, Debesu Jeruzalemi, kur viņiem ir apsolīts saņemt valstību (Ebr 12:28).

Šī tiesa ir patiešām labā vēsts ticīgajiem, jo tā ir tiesa, kas lemj viņiem par labu. Tā viņus attaisno. Tā ir tiesa, kas sakauj ienaidnieku – pūķi, kas slēpjas aiz šausmīgajiem zvēriem un ir vajājis ticīgos (Dan 7. nod.), un vajās arī nākotnē (Atkl 13. nod.)

Kā tas, ko mēs pētījām šodien, palīdz mums saprast, ka Dieva tiesa triju eņģeļu vēstīs ir “labā vēsts” šim laikam (Atkl 14:6, 7; salīdzini ar 5Moz 32:36; 1L 16:33–35)? _____

Zemes un debess kustināšana

Pēc Debesu svinību apraksta Pāvils brīdina lasītājus, lai pievērs uzmanību Dieva balsij, jo Dievs kustinās “vēlreiz.. ne tikai zemi, bet arī debesis” (Ebr 12:26). Kā raksta Pāvils, lai gan Jēzus ir kāpis tronī Debesīs, mūsu glābšana vēl nav pabeigta. Mums ir jābūt uzmanīgiem, jo vēl jānotiek kaut kam svarīgam.

Salīdzini Hag 2:6–9, 20–22, Ps 96:9, 10, Ps 99:1 un Ebr 12:26, 27. Kāds ir Dieva nolūks, kustinot debesis un zemi? Ko tas nozīmē? _____

Vecajā Derībā zemes kustēšanās bija bieži sastopams simbols Dieva klātbūtnei, kas nāk, lai atbrīvotu Savu tautu. Kad Debora un Baraks cīnījās pret Siseru, Dievs cīnījās no Debesīm viņu labā (Soģu 5:20). Lasām par spēcīgu zemestrīci, zemes un kalnu kustēšanos Dieva klātbūtnes iespaidā (Soģu 5:4, 5). Šādu salīdzinājumu, kad Dievs ceļas, lai atbrīvotu apspiestos, atrodam daudzviet Vecajā Derībā (Ps 68:7, 8; Ps 60:2; Ps 77:17, 18). Tādējādi kustēšanās signalizēja Dieva tiesu, Viņam izvirzot Savu autoritāti pār zemes iedzīvotājiem. Praviēši paredzēja, ka tas notiks Kunga dienā (Jes 13:13, Jes 24:18–23).

Vēstulē ebrejiem zemes un debess “kustināšana” attiecas uz Dieva ienaidnieku iznīcināšanu. Tieši to Dievs apsolīja, Jēzum sēžoties tronī. Dievs Viņam teica: “Sēdies Man pa labai rokai, tiekāms Es lieku Tavus ienaidniekus par Tavu kāju pameslu” (Ebr 1:13). Tādējādi Jēzus ir sakāvis ienaidnieku (Ebr 2:14–16) un sēdies tronī (Ebr 1:5–14), bet ienaidnieki vēl nav iznīcināti (Ebr 10:11–14, 1kor 15:23–25).

Bet Dievs iznīcinās šos ienaidniekus nākotnē, kad Dievs kustinās debesis un zemi. Tas nozīmē, ka tiks iznīcināti zemes varas, kas vajājušas Dieva tautu, un, vēl svarīgāk, ļaunie spēki (sātans un viņa eņģeļi), kas stāv aiz zemes varām un tās kontrolē.

Kāpēc apsolījums, ka reiz notiks pēc taisnības un ka ļaunums, kas ir bijis tik dominējošs mūsu pasaulē, kādu dienu tiks iznīcināts, ir tik cerības pilns apsolījums mums visiem, īpaši tiem, kas ir tiešā veidā cietuši no ļaunuma? _____

Nesatricināma valstība

Dievs ir pasludinājis, ka Viņš “kustinās” debesis un zemi, kas nozīmē, ka Viņš iznīcinās ienaidnieku tautas. Tomēr ir kas tāds, kas netiks kustināts, netiks iznīcināts.

Salīdzini Ps 15:5, Ps 16:8, Ps 21:7, Ps 62:2, Ps 112:6 un Ebr 12:27. Kas ir tas, kas netiks kustināts? _____

Daudzi mūsdienu Ebr 12:27 tulkojumi norāda, ka debesu un zemes kustināšana nozīmē, ka tās tiks iznīcinātas uz visiem laikiem.

Bībele tomēr skaidri pasaka, ka Dievs radīs jaunas debesis un jaunu zemi (Jes 65:17, Atkl 21:1–4) un mēs tiksim augšāmcelti jaunā miesā (1tes 4:13–17, Fil 3:20) uz šīs zemes. Tādējādi “kustināšana” ietver radības šķīstīšanu un atjaunošanu, nevis tās pilnīgu iznīcināšanu. Tas, kas šeit ir, tiks radīts no jauna, un tur dzīvos atpestītie.

Tomēr ir dažas lietas, kas netiks un nevar tikt kustinātas. Tās ir saistītas ar taisnajiem. Viņi netiks kustināti, ko viņi uzticas Dievam. Radītājs viņus uztur un garantē viņu izdzīvošanu.

Ievērojiet, ka Vēstulē ebrejiem ar Jēzu tiek saistīta noturība un stabilitāte. Ebr 1:10–12 par Jēzu saka: “Sākumā Tu, Kungs, zemi esi dibinājis, un debesis ir Tavu roku darbs. Tās zudis, bet Tu paliec; tās visas sadīls kā drēbes, un Tu tās satsi kā uzvalku, un tās pārvērtīsies, bet Tu esi tas pats, un Tavi gadi nebeigsies.” Vēstulē ebrejiem arī teikts, ka Jēzus priesterība paliek mūžīgi (Ebr 7:3, 24), tāpat kā atpestīto mantojums (Ebr 10:34). Pēdējā tiesā tie, kas turēsies stipri “Jēzū”, netiks satricināti (Ps 46:6).

Ebr 12:28 arī teikts, ka mēs saņemsim “nesatricināmu valstību”. Tā ir atsauce uz Dan 7:18, kur teikts, ka svētie “iemantos valstību mūžīgi”. Tā ir valstība, kas “nekad netiks iznīcināta”, kā tas ir minēts Dan 2:44. Šī valstība pieder Dēlam, bet Viņš dalīsies tajā ar mums. Atkl 20:4 saka, ka mēs tiesāsim līdz ar Viņu ļaunos spēkus, kas mūs vajājuši (1kor 6:3).

Runājot par kustināšanu un satricināšanu, cik labi jums veicas šobrīd? Ja ne tik labi, ko jūs varat mainīt, lai saņemtu palīdzību šajā svarīgajā jomā? (Sk. Ef 4:14.) _____

Būsim pateicīgi

Vēstule ebrejiem noslēdz šo sadaļu, norādot, ka atbilstoša atbilde Dievam par visām šīm brīnišķīgajām lietām, ko Viņš ir darījis mūsu labā, ir pateicība, pienesot Viņam atbilstošu kalpošanu.

Salīdzini Ebr 12:28 un Ebr 13:15, 16. Kā mēs pienesam Dievam pieņemamu pielūgsmi?

Vecās derības sistēmā dzīvnieku upuri bija veids, kā cilvēki parādīja nožēlu un pateicību, bet šiem upuriem vajadzēja būt dievlūdzejā sirds pateicībai un nožēlai. Tādējādi Dievs Psalmos un caur praviešiem skaidri pateica, ka tas, kas Viņu patiešām iepriecina, ir nevis dzīvnieku asinis, bet pateicība, labi darbi un ticīgā cilvēka taisnība (Ps 50:7–23, Jes 1:11–17).

Tādējādi Pāvils aicina mūs pielūgt Dievu Debesu svētnīcā, pienesot slavas, grēku atzīšanas, pateicības un labo darbu upuri, kas ir patiesā pielūgsmē, kas Viņu iepriecina. Mēs pienesam šos upurus uz zemes, bet tie tiek pieņemti kā tādi, kas iepriecina Dievu Debesīs. Šis aicinājums ietver visus citus aicinājumus, ko autors ir izteicis visā vēstulē, aicinot apliecināt Jēzus vārdu (Ebr 3:1, Ebr 4:14, Ebr 10:23) un mudinot, lai mēs turpinām darīt labus darbus (Ebr 6:10–12; Ebr 13:1, 2, 16).

Pāvila aicinājums lasītājiem “pienest Dievam pieņemamu upuri” (Ebr 12:28, ESV) ietver to, ka ticīgie tagad patiešām ir priesteru tauta, kas ir darīta pilnīga un svēta, pateicoties Jēzus upurim (Ebr 10:10–14, 19–23). Tas piepilda Dieva sākotnējo nodomu Israēlam, ka viņi būs priesteru tauta, caur ko Viņš varēs pasludināt glābšanas labo vēsti pasaulei (2Moz 19:4–6; 1Pēt 2:9, 10; Atkl 1:6; Atkl 5:10).

Ebr 13:1–6 praktiski apraksta, ko nozīmē darīt labu un līdzdalīt to, kas mums ir. Tas nozīmē parādīt brālīgu mīlestību, tieši tāpat kā Jēzus mums parādīja brālīgu mīlestību (Ebr 2:11, 12). Tas nozīmē būt viesmīļīgiem, apmeklēt tos, kas ir cietumā vai kuriem ir nodarīts pāri (Ebr 13:3), un atmest mantkārību un laulības pārkāpšanu.

Kāpēc ir svarīgi uzskatīt labus darbus un dalīšanos tajā, kas mums ir, kā daļu no mūsu Dieva pielūgsmes? Vienlaikus kādos reālos veidos mūsu garīgie upuri Dievam var tikt sabojāti (Jes 1:11–17)? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Tūkstoš gadu laikā starp pirmo un otro augšāmcelšanos notiek bezdievīgo tiesa. Apustulis Pāvils uz šo tiesu norāda kā uz otrajai adventei sekojošu notikumu. ‘Tad nu netiesājiet neko priekšlaikā, kamēr Kungs nāks. Tas arī vedīs gaismā, kas apslēpts tumšībā, un darīs zināmus siržu padomus’ (1kor 4:5, Glika tulk.). Daniēls ziņo, ka, nākot Laiku Vecajam, Visaugstākā svētiem tiek dots uzdevums spriest tiesu (Dan 7:22). Šajā laikā taisnie valda jau kā ķēniņi un Dieva priesteri. Atklāsmes grāmatā Jānis saka: ‘Es redzēju troņus, uz tiem apsēdās kādi, tiem bija dots tiesu spriest (...). (...) tie būs Dieva un Kristus priesteri un valdīs kopā ar Viņu tūkstoš gadus’ (Atkl 20:4, 6). Par šo laiku Pāvils runāja jau iepriekš, apliecinot, ka ‘svētie tiesās pasaulī’ (1kor 6:2). Kopā ar Kristu viņi tiesās bezdievīgos, salīdzinot to rīcību ar likumu krājumu, Bībeli, un izlemjot katru gadījumu atsevišķi, atbilstoši darītajiem darbiem. Tad arī tiks piespriesta daļa, kas ļaunajiem jācieš saskaņā ar viņu darbiem, un lēmumu ierakstīs pretī viņu vārdiem nāves grāmatā.

Kristus un Viņa ļaudis tiesās arī sātānu un ļaunos eņģeļus. Pāvils saka: ‘Vai nezināt, ka mēs tiesāsim eņģeļus?’ (1kor 6:3) Un Jūda ziņo, ka ‘eņģeļus, kas savu augsto stāvokli nebija nosargājuši, bet savu mājokli atstājuši, Viņš tur mūžīgās saitēs saistītus, ieslēgtus tumsā lielās dienas tiesai’ (Jūdas 1:6).” (Elena Vaita “Lielā cīņa” 660., 661. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ko svēto līdzdalība ļauno tiesāšanā (1kor 6:3, Jūdas 1:6) stāsta par Dievu un to, cik atklāts Viņš būs ar mums, parādot Savu labestību un godīgumu tajā, kā Viņš ir izturējies pret grēku un ļaunumu?

2. Izlasi 2Moz 32:32, Ps 56:8, Ps 69:28, Ps 139:16, Jes 4:3, Dan 12:1, Mal 3:16, Lk 10:20, Atkl 13:8 un Atkl 17:8. Šīs ir atsauces uz Dieva grāmatām Debesīs. Kas ir reģistrēts šajās grāmatās? Kāpēc ir svarīgi, ka Dievs saglabā, piemēram, ierakstu par mūsu asarām (Ps 56:8)? Ja Dievs zina visu, kāds ir šo grāmatu vai ierakstu nolūks?

3. Kā tu domā, kāpēc ir svarīgi, lai Vēstulē ebrejiem noslēdzošie argumenti būtu saistīti ar Dan 7. nodaļas apsolījumiem? Kāpēc šī saistība ir svarīga saistībā ar Jēzus kalpošanu Debesīs? Ko Dan 7. nodaļa māca mums par visu laicīgo un kritušo lietu galu?